

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1251 30 tháng 6 năm 2019

Tận Độ

*Tận độ khai thông muôn nghìn đạt
Thực hiện công phu duyên trời độ
Tận hưởng chính mình qui một mối
Từ tâm tận độ tiến không lùi*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những nhà tiên tri tiên đoán mọi sự việc sẽ xảy ra trên mặt đất này lại có khi ăn khớp với việc đã xảy ra là sao?
- 2) Tiên đoán động đất thì sao?
- 3) Người đời có thể dự trù tránh chết được không?
- 4) Nhơn gian thường nói bể khổ trầm luân là sao?
- 5) Hôm nay Bé lại phải tiếp tục lên đường đi Dallas theo lời hứa, Bé không chán hay sao?
- 6) Đêm khuya Trời Đất biến động râm râm, Bé có ngủ được không?
- 7) Thời tiết đang hoành hành dữ dội tốt, tại sao?

1) 10-04-93

Hỏi: Những nhà tiên tri tiên đoán mọi sự việc sẽ xảy ra trên mặt đất này lại có khi ăn khớp với việc đã xảy ra là sao?

Đáp: Thừa quả địa cầu tròn, sự ô nhiễm trực khí, không tụ hợp ở nơi này thì ở nơi kia, chuyển hóa trong nguyên lý tụ tan, có khi trùng có khi trật, cũng như tâm linh của vũ trụ có khi làm thú có khi làm người, hóa hóa sanh sanh tùy duyên mà tiến tùy việc mà hành (không có kệ)

2) Hỏi: Tiên đoán động đất thì sao?

Đáp: Thừa đất động chứ người không động thì mọi sự sẽ được yên vui mà tiến hóa. Người tu phải giữ sao cho tâm đừng động là điều cần thiết, biết được xác tạm là việc giữ trên mặt đất này cũng đều là tạm cả, giữ hôn lo tu là chánh tiến, không sợ bất cứ một sự nhiễu động nào từ bên ngoài đưa vào.

Kệ:

*Chẳng cần sợ sệt ước ao tiến
Bình tĩnh tâm thân chuyển thoát liền
Động tịnh tâm đời hay biến loạn
Tu tâm tự thức tự mình xuyên*

3) 11-04-93

Hỏi: Người đời có thể dự trừ tránh chết được không?

Đáp: Thừa chết là bất khả kháng, làm sao dự trừ được, vạn sự đều do tâm mà ra, có thực hành thì mới cảm thức được sự sanh trụ hoại diệt và hồi sinh là luật Trời đã sắp đặt từ bao nhiêu kiếp, chỉ lo tu thiện thì mọi việc sẽ được tốt đẹp.

Kệ:

*An vui cũng bởi chơn hành tiến
Khổ khổ do tâm rước nỗi phiền
Gieo ác cuộc đời không thoải mái
Trí tâm thanh tịnh chẳng lo phiền*

4) 12-04-93

Hỏi: Nhơn gian thường nói bể khổ trầm luân là sao?

Đáp: Thừa bể khổ trầm luân là cuộc sống không bao giờ được yên ổn cả, không bệnh cũng là tâm linh rắc rối, làm tới Tổng Thống hay là vua cũng đều là khổ, không biết được chừng nào chết cũng như chừng nào sống lại, sẽ làm việc gì ở tương lai. Ngược lại người chịu tu lại có cơ hội khai ngộ sự bất chánh của chính mình, mà ăn năn sám hối, cải tiến tâm linh, chẳng còn ảo giác, chỉ một đường thức giác về quê xưa nguồn cội xứ Phật thanh nhẹ và hòa bình, không còn sự cạnh tranh chết chóc, thực hiện tha thứ và thương yêu. Thực hành ảnh hưởng vạn linh đồng tiến.

Kệ:

Tâm minh chuyển tiến từ quang thức
Giải toả phiền ưu thức giác hòa
Tận hưởng tình Trời tâm bái phục
Vô sanh nguồn cội sống chung nhà

5) 13-04-93

Hỏi: Hôm nay Bé lại phải tiếp tục lên đường đi Dallas theo lời hứa, Bé không chán hay sao?

Đáp: Thưa Bé lúc nào cũng tôn trọng lời hứa, dù cho bao nhiêu trở ngại Bé vẫn thực thi cho kỳ được, quyết tâm không thay đổi thì mọi việc sẽ tốt đẹp.

Kệ:

Thương yêu khai triển ý tâm hòa
Tái ngộ thương yêu lý thiết tha
Trần ngập chơn tình do trí phát
Trùng tu xây dựng sống tương hoà

6) 14-04-93

Hỏi: Đêm khuya Trời Đất biến động rầm rầm, Bé có ngủ được không?

Đáp: Thưa sự biến động của luồng điện âm và dương để cải tiến cuộc sống của mặt đất dẫn dắt tâm linh tiến hóa, tùy theo duyên nghiệp thức tâm của chính nó, dừng tiến trong hành trình sẵn có, trong tự nhiên và hồn nhiên. Người tu thiền cảm thức được mọi sự việc đều do Trời Đất sắp đặt, hoàn cảnh tiến đến đâu chấp nhận đến đó.

Kệ:

Cuộc đời có có không không vậy
Tiến hóa luân lưu sống mỗi ngày
Có tối có sáng trong động tịnh
Khai minh trình độ lý an bày

7) 15-04-93

Hỏi: Thời tiết đang hoành hành dữ dội tốt, tại sao?

Đáp: Thưa mỗi mỗi xuất hiện trên mặt đất một thời gian rồi cũng sẽ bình an, đâu vào đấy không có gì đáng lo cả. Bé thường nói ồ ào rồi đâu sẽ vào đấy, sau tối lại sẽ sáng.

Kệ:

Bình tâm học hỏi thức tâm an
Trật tự càn khôn vẫn sáng ban
Tình đẹp do người tâm tự thức
An vui thanh tịnh lại đàng hoàng

Người Mẹ Việt Nam

Duyên lành tạo hóa chuyển hành
Thế gian con mẹ chẳng đành xa nhau
Tình thương chuyển hóa trước sau
Thương yêu vô tận nhiệm mầu khai minh
Mẹ thương con niệm nghĩa tình
Thương con mẹ nguyện hy sinh trọn đời
Khi đi mẹ đã dặn lời
Ngập tràn nước mắt vì đời khổ đau
Các con nên xét trước sau
Quốc dân đang khổ nhiệm mầu khai ban
Tình thương chuyển hóa khai màn
Nhớ thương không xiết ngập tràn tình thương
Thương Mẹ đang gánh đang lờng
Khoai mì độ nhật noi gương Phật Trời
Lấy Không làm đích dạy đời
Các con cứu trợ đời đời nhớ thương
Nhớ thương thương nhớ rõ tường
Người Mẹ đất Việt noi gương Phật Trời
Sống trong khung cảnh không lời
Nhớ thương thương nhớ muốn đời dạy con
Thương Mẹ con giữ lòng son
Hướng về đất Mẹ vuông tròn dựng xây
Tình thương thực hiện hằng ngày
Có Thầy có Mẹ, dở hay dạy truyền
Thiên cơ tạo hóa diệu huyền
Lấy Không làm đích lưu truyền cháu con
Không nên ham của củi lòn
Vấn thân vào tội chẳng còn tổ tiên
Việt Nam mẹ khổ không phiền
Noi gương tiền bối nối liền căn cơ
Sống trong chuyển hóa từ giờ
Phật Trời sáng suốt chuyển cơ tự hành
Tự hành tự đạt mới thành
Trăm đường khổ cực tự hành mới nên

Cơ Trời chuyển hóa vững bền
Giúp con tiến hóa lập nền tự tu
Tu cho sáng suốt khỏi mù
Sửa tâm sửa tánh an du đời đời
Tình thương mẹ vẫn sáng ngời
Theo con tiến hóa mở lời như khuyển
Khuyển con xây dựng đạt duyên
Duyên Trời duyên Phật nối liền căn cơ
Hiểu rồi sung sướng từ giờ
Nằm trong Chơn Lý thiên cơ hiệp hòa
Tâm không động loạn ta bà
Hướng về đất mẹ hợp hòa tình thương
Học bài phải gắng noi gương
Yêu thương Thượng Đế mở đường con đi
Con ơi từ bước gắng ghi
Tình thương sáng tạo con thì tiến lên
Bên trên đã sẵn có nền
Hư Không tạo hóa vững bền diu con
Gương lành lưu lại đường mòn
Con con mẹ mẹ từ bàn tự tu
Tình thương đạo đức an nhu
Giải bày tâm sự kẻ mù trở mình
Việt Nam pá vỡ duyên tình
Kẻ đi người ở chính mình phải lo
Dù cho đường lối quanh co
Vẫn đi vẫn đạt vẫn mò đến nơi
Phân minh chơn giả lý Trời
Thương Mẹ con phải đời đời nhớ thương
Tình Trời sáng tỏ như gương
Thương người như Mẹ từ lòng tự đi
Tự đi tự tạo thành trì
Tình thương xây dựng qui y chơn tình
Lấy Không tự xét lấy mình
Minh đà phản bội chơn tình của Mẹ

Me đâu có bỏ con hề
Tuy xa nhưng mẹ vẫn kề bên con
Thương yêu chẳng có hao mòn
Đời đời lưu tại tâm con đời đời
Tình thương quý báu của Trời
Ban cho các giới đời đời không phai
Gắng tu giữ lấy mới tài
Ấy là khí giới do Ngài đã ban
Mẹ không lý luận bàng hoàng
Thiên đàng địa ngục hai đàng cũng thương
Điển thanh tạo cảnh làm gương
Cho người chưa giác tự lương mà đi
Đi trong tự giác hơn mù
Đâu đâu cũng có người ngu dạy đời
Vì rằng không biết Ông Trời
Tưởng ta phú quý mở lời luận sai
Người tu chẳng thấy mình tài
Thấy ta có tội ngày ngày sửa sai
Thương con nhắc nhở hoài hoài
Muốn con tự sửa đạt ngày quang vinh
Mẹ con con mẹ chơn tình
Giúp người lâm nạn như mình khổ đau
Thiên cơ quá đổi nhiệm màu
Đổi thay thay đổi trước sau dung hòa
Linh hồn tiến hoa thật thà
Hương thơm cúng bái mẹ hòa với con
Tình thương đạo đạt vương tròn
Nhớ người quả có đường mòn diu con
Trăng rằm sáng tỏ lại tròn
Chuyển xoay xoay chuyển vẫn còn nhớ thương
Trăng kia sáng tỏ như gương
Tâm me cũng vậy nhớ thương con hoài
Mong con sớm đạt thành tài
Tự xây tự tiến lập đài tình thương
Muôn loài vạn vật tạo gương
Đường mòn sẵn có theo đường mà đi
Đi trong hợp thức hợp thì

Tình thương ban rải con ghi tiến lần
Dựng xây đạo đạt muôn phần
Qui y chơn tánh thánh thân hợp ban
Kỷ nguyên đạo đức mở màn
Thương yêu vô tận thiên đàng ta đi
Mẹ đang tiến giải đang ghi
Những gì con hứa con thì thực thi
Gắng ghi gắng tiến hợp thì
Thanh cao cõi mở tâm suy tiến lần
Hợp thanh giải trước muôn phần
Tầng cao tầng thấp tầng gần tầng xa
Điển thanh khai triển chung hòa
Giác tha tha giác mới là tiến lên
Sống trong lý trí vững bền
Mẹ cười con tiến tạo nền thương yêu
Thanh cao lý luận cao siêu
Yêu đời yêu đạo yêu nhiều quê Me
Mong con tự hướng trở về
Tổ tiên lễ giáo muôn bề yên vui
Hương quê thanh cảnh thơm mùi
Thương yêu cao đẹp an vui đời đời
Làm sao mẹ tỏa hết lời
Cuộc đời uẩn khúc tự đời tự đi
Phân hồn vô tận con ghi
Tiến trình cỡ mở con thì tiến lên
Bên trên sẵn có đạo nền
Vô Vi chuyển hóa chiếu rền Càn Khôn
Hướng về thanh cảnh Đại Hồn
Ngọc Hoàng Thượng Đế ôn tồn dạy con
Vui mừng đẹp đẽ lòng son
Thương con không bỏ, véo von giải bày
Rõ rồi học hỏi theo Thầy
Qui y chơn pháp ngày ngày tự tu
Dù cho sương lấp che mù
Tự tu tự tiến dẹp ngu tiến lần
Căn tu mỗi phước mỗi phần
Mẹ đã tạo sẵn con lần giải tâm

*Chớ nên vội tưởng sai lầm
Tâm con là Mẹ mới tâm đến nơi.
Huy hoàng thanh cảnh đất trời
An vui cũng bởi tâm người tự mình
Minh Trời minh Đất minh tình
Thương yêu Cha Mẹ dịu mình tiến thân
Trời cao chuyển hòa muôn phần
Đất ban tình Mẹ ân cần dạy con
Trẻ thơ sẵn có lòng son
Nhuộm tình thương nhớ ní non hướng về
Hướng về đất Mẹ quê nhà
Thanh cao Thượng Đế hợp hòa tình thương
Con đâu là kẻ gạt lường
Vì đời đã tạo con đường quanh co
Mẹ thương mẹ đã dặn dò*

*con nên học hỏi từ mò tự đi.
Anh hùng sáng suốt một khi
Không tham không loạn con thì mới nên
Sống trong đoàn kết tận nền
Có Trời có Đất chẳng quên thế tình
Duyên lành tạo hóa chơn tình
Con đường minh giác là xinh hơn người
Phật xưa vừa nói vừa cười
Sanh rồi lại diệt người người phải theo
Tham lam vì bởi mình nghèo
Tâm không minh lý đeo theo bạc tiền
Mẹ thương mẹ giải nỗi phiền
Con thương con phải ở hiền như Mẹ
Thành trì đạo đức tràn trề
Quê Mẹ sẵn có con về hưởng con.*

Lương Sĩ Hằng

26-03-1979

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Vui Xuân

Montréal, -01-01-1990

Thưa các bạn,

Một năm đã qua, chúng ta đã tham dự rất nhiều sự biến đổi và thử thách từ tâm lẫn thân, từ đời lẫn đạo. Trên đường đi giải thoát, mọi hành giả phải tự thức, chúng ta tu để làm gì? Tu để giải thoát, không phải tu để lệ thuộc! Phải nhớ kỹ điều này. Tu để tự giải thoát, lập lại sự quân bình trong nội thức của chúng ta và trở về với căn bản thanh nhẹ, siêu việt, giải thoát. Chứ không phải tu để lệ thuộc bởi một nhóm này, một nhóm nọ, không có điều đó! Người Vô Vi luôn luôn phải tự nguyện hi sinh tánh hư tật xấu để trở về với căn bản thanh nhẹ mới tiến tới con đường giải thoát được. Như một năm qua, sự học hỏi không ít, chúng ta cũng thành tâm cảm ơn tất cả những gì đã kích động và phản động, đã làm cho chúng ta thấy rõ tâm linh là gì, vật chất là gì, tranh chấp là gì, hòa ái tương thân là gì. Lần lần chúng ta mới hiểu rõ nguyên năng sẵn có của chính chúng ta. Chúng ta từ trong cái mê mông thanh tịnh thương yêu mà ra, thì mọi sự kích động và phản động tại thế gian cũng sanh nở từ mê mông thương yêu mà ra. Cho nên mọi nơi đã kích động, ở thế gian cảm thấy là phá phách, nhưng mà trên đường đạo là phải luật của Trời, thì phải nhồi mới có tiến. Cho nên một cuộc nhồi thăng hoa thanh tịnh như thế đó, mọi người mới thấy rằng, cuộc đời là tam bợ, sự thanh nhẹ là trường tồn, cho nên mới ăn năn hối cải và trở về với sự thanh nhẹ của chính họ và tự tu tự tiến. Đó là một con đường chánh pháp.

Nhiều người còn ôm lý thuyết này, còn ôm lý thuyết nọ, dựa kinh này, dựa kinh nọ mà rốt cuộc không chịu cải tiến nội tâm nội thức, không mượn cái pháp hành để quân bình tâm thức cơ tạng thì làm sao chúng ta có thể ôm cái lý thuyết đó ra đi khi chúng ta tịch diệt. Phải hành thì mới thấy mức đi của chúng ta, mức tiến của chúng ta. Phải nhờ sự kích động và phản động ở xung quanh chúng ta mới thấy được chúng ta từ trong cái mê mông thanh tịnh và thương yêu mà ra. Thì tất cả chúng ta chỉ có cảm ơn mà thôi, không có nên oán trách bất cứ một nơi nào và không có đặt những sự thù hận bất cứ cho ai và gieo oan giá họa cho bất cứ một người nào. Chúng ta nói sự thật, tìm sự thật để giải tỏa những sự phẫn uất trong nội tâm và tự tiến tới sự quân bình giải thoát.

Cho nên mỗi năm mỗi năm, đều có sự thử thách, khi chúng ta còn mang xác phàm tức là ôm luật trời. Luật trời, trong cơ tạng thần kinh của chúng ta thì luôn luôn thử thách và nhồi cho chúng ta thức tâm, thấy rõ phần hồn đang làm chủ thể xác, không phải thể xác đang làm chủ phần hồn. Càng thấy rõ phần hồn làm chủ thể xác thì trách nhiệm càng ngày càng nặng và phải thực hành đúng mức, chứ không dùng lý thuyết, nói được mà làm không được thì không được! Nói được là phải làm được, vị trí nào phải rõ rệt vị trí đó, không có nên lẫn lộn. Cho nên tôi đã thường nhắc các bạn rằng, tôi đến với các bạn là học nơi các bạn và ảnh hưởng các bạn. Tôi học và tôi hành, tôi mới ảnh hưởng được. Nếu tôi học nơi các bạn mà tôi không hành, không làm sao tôi ảnh hưởng bạn được! Có học thì phải có hành. Cho nên tôi đi khắp các nơi, khắp năm châu, đi đây đi đó, để học! Để học cái hạnh, từ xấu đến tốt, từ tốt đến xấu, để cải tiến tâm thức của chính tôi và tôi hành triển bất cứ ở lãnh vực nào, từ trước tới thanh, từ thanh tới trước để cho các bạn nhìn thấy hành động của tôi và thấy sự thanh tịnh sáng suốt của tôi nó nằm ở vị trí nào? Thì vị trí của các bạn ở đâu? Cũng ở đó mà thôi! Thì các bạn phải lui về trong thanh tịnh và thấy tất cả những gì mà chúng ta đang ôm ấp trong cái tánh xấu, thì chúng ta phải từ từ giải tỏa nó ra và tiến tới, mạnh dạn tiến tới và thấy rõ rằng, cơ tạng của chúng ta ở thế gian này chỉ có một không hai, không có ai có thể chế cơ tạng của chúng ta ra được, thì chúng ta phải làm những cái gì thật, có nói có, không nói không! Không nên nói những điều không có và bắt buộc người khác nói rằng: Người này đã nhìn nhận tôi nhu thể này, Người kia đã nhìn nhận tôi thể nọ! Không nên! Đó là lợi dụng! Chúng ta không! Không nói: Tôi tu theo Thầy Tám, Thầy Tám nhìn nhận tôi việc này việc kia việc nọ! Sai! Tôi tu làm sao, nói cho mọi người thấy và mọi người cảm thức tôi là đúng, thì tôi đi dẫu trong giai đoạn, trong trình độ đó thôi! Còn nếu mà tôi tu xa hơn nữa, tôi thanh nhẹ hơn nữa, tôi sẽ đi dẫu theo trình độ khác hơn, chứ không thể nói rằng, đồ thừa cho Phật, đồ thừa cho Tiên, đồ thừa cho Chúa, đồ thừa cho Thượng Đế chuyển! Cái đó là cái chuyện sai lầm và mê muội, làm mê hoặc lòng người khác, không được! Mình phải lo tịnh tâm, thanh tịnh, để tiến tới thực hành chơn pháp!

Cho nên mỗi mỗi của những người Vô Vi đều phát tâm, mà trong cái sự phát tâm đó, thể nào cũng có sự đụng chạm. Bởi vì mọi người mang xác phàm thì nó phải có tình đời, có trước có thanh, đến với chúng ta lúc nào cũng bị đụng chạm. Trong sự đụng chạm đó là bài học, để cho chúng ta trực tiếp thức tâm và dỡ ra những bài học sẵn có trong nội tâm của chúng ta. Để chúng ta càng thấy rõ hành động sai lầm của chính mình mà ăn năn hối cải, trở về với sự chơn thật sẵn có trong nội tâm. Trong lúc sơ sanh các bạn đều là chơn thật, mà ngày hôm nay xảo trá, học trong lý thuyết này, học trong lý thuyết kia, học trong lý thuyết nọ. Lý luận này tới lý luận kia đều dẫn sai tâm thức, nguyên năng thanh tịnh của các bạn trở nên động là vì lý do đó.

Cho nên thực hành nó khác! Các bạn thực hành đến đâu chỉ có hiểu đến đó thôi, muốn thêm một chút nữa cũng không được. Phải cố gắng, hằng đêm lo tu luyện, thực hành thì nó mới đến cái chỗ kêu bằng sáng suốt hơn! Sáng suốt hơn bạn thôi chứ không thể sáng suốt hơn người khác được! Người khác người ta có khả năng, tu bao nhiêu nghìn năm, người ta có một khối óc nhìn là hiểu tất cả, rồi chúng ta làm sao hơn người ta được. Cho nên chúng ta phải thấy rằng, chúng ta cần sửa lấy chúng ta, để tiến. Cho nên người tu Vô Vi không nên dụng lý thuyết người này, lý thuyết người kia, lý thuyết người nọ. Ông kia ông tu trước, ông nói như vậy, bây giờ tôi bắt chước ông tôi làm không được, tôi phải nhìn lại tôi. Tôi

thực hành như vậy và tôi đã kết quả ở chỗ nào, tôi mới thấy rõ tôi tu còn yếu. Tôi phải lo, tôi lo trong cái gì? Tôi lo trong sự thanh tịnh của tôi! Tôi còn thiếu thanh tịnh, tôi thiếu thanh tịnh là tôi người thiếu trí. Mà người thiếu trí thì chỉ mê vào sự tranh chấp hơn thua, rồi dẫn sai khối óc thần kinh, làm cho mình càng ngày càng rối loạn, gia căng bất ổn, tâm thân không yên. Rồi tranh chấp điều vô lý và không có giải quyết được một việc gì cho cá nhân hết, chỉ rước cái khổ ở trong cuối cùng mà thôi.

Cho nên ngày hôm nay tôi lại trở về với các bạn bởi âm thanh của tôi. Ngày hôm nay tôi cũng được khỏe mạnh và về bàn bạc với các bạn, vấn đề tu học của chính chúng ta. Chính chúng ta phải thực hành là điều cần thiết nhất. Nếu chúng ta không thực hành thì chỉ tạo sự mê loạn mà thôi.

Cho nên mỗi năm phải có những cuộc nhồi quả, thử thách, thì các bạn mới thấy rõ rằng: Các bạn có khả năng, thật sự có khả năng! Khi mà các bạn chán rồi, có nhiều người thậm chí chán Vô Vi rồi, tôi lui về nhà tôi tu, tôi thiền. Đó, họ lui về cái thanh tịnh, rồi họ lập đạo này đạo nọ. Luôn luôn khối thanh tịnh cảm ơn họ và thấy họ được phát triển. Và khi họ giữ một cái thể, lập cái đạo để độ đời, thì tự nhiên họ phải bảo vệ cái thể đó, và họ phải làm cho cái thể đó nó càng ngày càng tốt hơn. Cho nên Vô Vi là đa dạng, không phải là một nhóm người nhỏ, tôi đã thường nói, mọi trạng thái đều có thể thực hiện trở về với không không thanh nhẹ. Thì Vô Vi đâu có phải là một nhóm làm chánh trị, một nhóm để đả phá người khác, nhưng một nhóm để đả phá mình, tự sửa mình, để tiến hóa lên, đi tới con đường giải thoát rõ rệt.

Đã có một cái pháp là một kỹ thuật để sửa cái cơ năng, nội tạng, nội tâm của chính chúng ta. Cơ năng nội tạng nội tâm của chúng ta vì hướng ngoại quá nhiều, tạo động quá nhiều, lôi cuốn, không khác gì con trâu bị xô mũi, cột trong một gốc cây, la làng mà thôi. Cho nên ngày hôm nay chúng ta hiểu được rồi, chúng ta đang bị xô mũi, cột ở trong gốc cây la làng, thì chúng ta phải lui về thanh tịnh, nhịn nhục, chấp nhận. Chấp nhận chúng ta mới tiến được! Nếu không chấp nhận làm sao chúng ta tiến được. Ngày hôm nay các bạn thấy rằng, những cái cơ đồ thiền viện này kia kia nọ, thiền đường, là đều do sự phát tâm của hành giả mà thôi. Tất cả hành giả của Vô vi đều phát tâm, bỏ công bỏ của. Cho nên ở thế gian họ thấy rất kỳ lạ. Cái nhóm người này in sách chỉ phát không, cái gì cũng cho không, không nói về vấn đề tiền, chắc ai giúp đây, sau lưng có ai giúp đây, có nhóm chánh trị nào giúp đây? Kỳ thật không có! Cái tâm con người phát ra thì việc làm lúc nào nó cũng tốt đẹp. Người nào cũng bỏ công bỏ của, làm một việc tốt đẹp cho những người kế tiếp!

Cho nên chúng ta đã tu, hi sinh tánh hư tật xấu, để cho người kế tiếp có cơ hội tu là sao? Chúng ta hung hăng, chúng ta tranh chấp, chúng ta mê chấp, bây giờ không còn hung hăng, không còn tranh chấp, không còn mê chấp nữa, thì phải là cái ảnh hưởng tốt cho người kế tiếp không? Người kế tiếp được tu, họ thấy cái hạnh đó, họ mới bắt chước họ tu. Không còn sự mê chấp mới là người tu. Còn sự mê chấp là không phải người tu! Người đó còn mê chấp là người đó chỉ trói buộc nghiệp tâm của họ, càng ngày càng khổ, tràn lan những sự gai góc trong nội thức họ chứ không có phát triển được. Cho nên chúng ta tu là chúng ta giải thoát những điều đó và chúng ta sẽ quán thông những điều đó, qua một giác thiền giác khai mở tâm thức! (còn tiếp)

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Tiếp theo báo cáo ngày 28 tháng 4 2019 chúng tôi đã nhận từ quý bạn đạo cho quỹ cứu khổ ban vui cho đến 30 tháng 6 2019 như sau:

Người gửi	US\$	CAD , E
Ly Xuong Phu Access(Ca)	750	
Ngo Thi Dang (Ca)	900	
Ly Anh Kiet (CA)	650	
Ngo Van Hung(CA)	200	
Ly anh Vu (Ca)	159	
Ly Thu Van (Ca)	150	
Anh Dao Va Brian Nguyen(TN)	500	
Tri M Nguyen (CA)	1,300	
Nguyen Thi Phung (CA)	500	
Icebud Reed Nguyen (MI)	200	
Hoa Nguyen (TX)	800	
Hong Vo (Co)	150	
Kim Anh Le (Mtl)		500
An Danh (Fr)		300 euro
Huynh Phung Mai (NY)	200	
An Danh (CA)	5,000	
Du Van Quyen (San francisco)	300	
Chau Dao (CA)	500	
Lam Phuc (CA)	200	
Nguyen Cuong Dien& Nhung (Aus)		300
An Danh (Fr)	500	
Icebud Reed Nguyen (MI)	300	
Huynh Trung Ngon (GA)	200	
Hong Vo (Co)	150	
Icebud Nguyen (MI)	200	
An Danh (TX)	2,600	
Ho thanh Hoang (mtl)		500
Gia Dinh Thien Tao (CA)	500	

Trong 2 tháng qua chúng tôi đã xử dụng như sau:

- Giúp những bạn đạo nghèo cần sự trợ giúp (bị tai nạn hay đau ốm hay hỗ trợ học phí cho con em,
- Học bổng cho các em nghèo, khuyết tật được học chữ hay học nghề nếu không bị bỏ học
- Giúp các em cảm điếc một phần tiền ăn
- Giúp người già neo đơn
- Giúp người nghèo không tiền trị bệnh
- Phát gạo cho người nghèo vùng xa vào mỗi đầu tháng
- Giúp những người phong cùi tiền ăn phương tiện sinh sống và con em tiền ăn học
- Phát Thuốc miễn phí cho người nghèo ở vùng sâu
- Giúp người già neo đơn
- Phát hòm người chết không hòm và hỗ trợ mai táng gia đình nghèo

Những người đau khổ đã nhận được sự giúp đỡ **cúi đầu cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo đã liên tục hỗ trợ cho công việc này**

Mọi sự sơ sót hay thắc mắc về quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm ký tên dưới đây:
và Ngân phiếu xin đề **VoVi Association of Canada** và gửi về :
2590 Allard St. Montreal – Quebec- H4E 2L4 Canada
email tbptdn@videotron.ca

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo
Thay mặt ban trách nhiệm quỹ CKBV
Kính thư
Phan Cao Thăng

THÔNG BÁO CỦA THIỀN VIỆN NHÃN HÒA

Thiền Viện Nhãn Hòa xin cảm ơn
Quý Bạn Đạo đã phát tâm cho quỹ xây dựng tường rào Thiền Viện:

- BD Võ Nhân Thanh - Texas \$300.00
- BD Trần Phong và Trương Thị Quới - San Francisco \$2,000.00

Sự đóng góp của quý vị đã giúp chúng tôi hoàn tất bức tường và chỉnh trang những chỗ hư hao sau hơn 23 năm qua. Chúng tôi sẽ gửi đến quý vị những hình ảnh mới của Thiền viện trong số Tuần báo Phát Triển điện năng tuần tới.

Xin kính chúc quý vị thân tâm thường lạc và thiền thanh nhẹ.
Kính bái,
Nguyễn Trí Vượng.

Đề tài suy gẫm

Mở huệ

Đức Thầy: Huệ! Các bạn tu càng ngày người ta nói là “*pháp luân thường chuyển huệ tâm khai*” thì có chùi rửa thì nó mới sáng suốt. *Huệ là gì?* Là sáng suốt, mở ra nội tâm nội tạng của các bạn càng ngày càng sáng suốt là mở huệ ra kêu bằng phát huệ. Huệ tâm, huệ can, huệ trong ngũ tạng đều phát hết, rồi huệ nhĩ, huệ tỉ, huệ thiệt đều mở hết. Khi mở rồi là nó quy một, chỉ có sáng suốt mà thôi. Tôi nghĩ thì tôi cũng hiểu cái đó. Hiểu là thấy chứ gì! Thấy là sáng suốt chứ gì! Nghe cũng vậy, cũng hiểu, hiểu là thấy, thấy là sáng suốt, mà nói ra đây cái âm thanh cũng hiểu và cũng sáng suốt, thấy không? Mà dòm ra đây cũng thấy và cũng sáng suốt và suy nghĩ rồi cũng quy về sáng suốt chỉ có một nhưng mà phân ra ngũ giới vì ở thế gian tạo ra cái cảnh ngũ hành thì phải có cái cảnh ngũ giới ứng phó với ngũ hành.

Đó, thì bây giờ chúng ta tu rồi nó mở huệ. Nó mở huệ rồi nó mới hòa hợp với ngũ hành hiện tại của càn khôn vũ trụ. Mà hòa hợp được rồi thì nó có bàn đạp để đi tiến lên. Cho nên, các bạn soi hồn, pháp luân đó là khai triển và nó mở huệ, rồi cái huệ đó sau này nó hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ thì đó là bàn đạp đi về dễ dãi chứ đâu có gì khó khăn, thấy không? (*Vấn tự vô vi*)